

Απαράδεκτο

Είχαν δεν είχαν τα κατάφεραν η ομοσπονδία ποδοσφαίρου της Αυστραλίας (FFA) κι ο αξιότιμος κ. Λόου να θέσουν εκτός Νιούκαστλ Τζετς και ποδοσφαίρου γενικότερα τον πρωταθλητή συμπάροικο Κώστα Κωνσταντίν. Ο κυπριακής καταγωγής - πρώην πια - ιδιοκτήτης των "Τζετς" φαίνεται πως είχε μπει για τα καλά στην μύτη των ιθυνόντων του αυστραλιανού ποδοσφαίρου, αφού δεν υπέκυπτε στις αλά Χότζα επιταγές τους. Γι' αυτό και στα δύσκολα τον άφησαν τελείως μόνο και του αρνήθηκαν την βοήθεια που είχαν προσφέρει σε άλλες ομάδες. Ο Κώστας Κωνσταντίν δεν έσκυψε το κεφάλι και κατάφερε καταλύοντας κυριολεκτικά μόνος να κατακτήσει ένα πρωτάθλημα στο οποίο η πλειοψηφία των ομάδων (όχι όμως και το Νιούκαστλ) είχε την οικονομική στήριξη της ομοσπονδίας. Στην ουσία, πήρε έναν τίτλο (το 2008) μέσα - κυριολεκτικά - από τα χέρια της ομοσπονδίας, που από ότι φάνηκε δεν του το συγχώρεσε.

Η απομάκρυνση του Κώστα Κωνσταντίν από την ομάδα του Νιούκαστλ αποτελεί ένα δυνατό χτύπημα όχι μόνο για τους "Τζετς", αλλά γενικότερα για το αυστραλιανό ποδόσφαιρο, η τύχη του οποίου δείχνει πιο μαύρη από ποτέ. Και πως άραγε μπορεί να σταθεί ένα πρωτάθλημα (Α-Λιγκ) στο οποίο το απόλυτο αφεντικό (Φρανκ Λόου) βοηθά επιλεκτικά κάποιες ομάδες και γυρίζει την πλάτη σε όσους δεν "συμμορφώνονται" με τις υποδείξεις; Τι μέλλον μπορεί να υπάρχει για το ποδόσφαιρο αυτής της χώρας όταν έχουν δικαίωμα να επιζητήσουν μόνο οι "κρατικοδίαιτες" ομάδες και μπαίνουν στο περιθώριο επιχειρηματίες με όραμα, όρεξη και αγάπη για το άθλημα; Είναι απαράδεκτο αυτό που συμβαίνει.

Στις αθλητικές σελίδες μπορείτε να

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

Ο Κώστας Κωνσταντίν θα μνημονεύεται σαν ο ιδιοκτήτης ομάδας που πήρε το πρωτάθλημα μέσα από τα χέρια της ομοσπονδίας!

διαβάσετε όλες τις πτυχές της υπόθεσης, έτσι όπως τις ξετυλίγει ο δαιμόνιος ρεπόρτερ μας Γιώργος Σταυρούλακης.

(Το εξωφρενικό της υπόθεσης είναι ότι ο Κώστας Κωνσταντίν έμαθε τις αποφάσεις της ομοσπονδίας μόλις 10 λεπτά πριν από ρεπόρτερ)!

Πεθαίνουν

"Στο κατώφλι του θανάτου ο καπιταλισμός" δήλωσε από το βήμα του ΟΗΕ ο Ιρανός πρόεδρος Μαχμούντ

Αχμαντινετζάντ (βλ. σελ. 13). Κάποιοι διαφωνούν με αυτήν την άποψη, καθώς επισημαίνουν ότι ο καπιταλισμός είναι σαν τον χαμαιλέοντα, ξέρει να μεταλλάσσεται, να αλλάζει πρόσωπο και να επιβιώνει. Κάποιοι άλλοι συμφωνούν με τον Ιρανό πρόεδρο, καθώς βλέπουν ριζοσπαστικές αλλαγές στις ανθρώπινες κοινωνίες στις δεκαετίες που έρχονται. "Όλα τα πολιτικά, κοινωνικά και θρησκευτικά συστήματα, όπως τα ξέρουμε σήμερα, θα καταρρεύσουν", είναι η εκτίμησή τους. Μία εκτίμηση που μπορεί να είναι σωστή μπορεί και όχι, σίγουρα όμως αντικατοπτρίζει πλέον την θέληση όλο και περισσότερων ανθρώπων στον πλανήτη.

Οι κοινωνίες (ειδικά οι δυτικές) έχουν κορεσθεί και μοιάζουν ανίκανες να δώσουν λύσεις στα προβλήματα που συσσωρεύονται και γιγαντώνουν. Η οικονομική κρίση που έπληξε και πλήττει την παγκόσμια κοινότητα, η αβεβαιότητα για το αύριο, η ανεργία, η φτώχεια, η εγκληματικότητα κι η περιθωριοποίηση είναι μερικά μόνο από τα... καλούδια που έχει προσφέρει η παγκοσμιοποίηση κι η ανεξέλεγκτη απελευθέρωση των αγορών. Οι λαοί στενάζουν, αντιδρούν και ονειρεύονται το τέλος αυτής της κατάστασης. Με ποιον τρόπο θα έρθουν οι αλλαγές είναι το μεγάλο ζητούμενο, καθώς το πιο πιθανό είναι ο νέος κόσμος να ανατείλλει μέσα από καταστροφές και την στάχτη που θα αφήσει πίσω του το υπάρχον σύστημα.

Ανίκανοι

Πριν από δέκα χρόνια, τον Σεπτέμβριο του 2000, 189 ηγέτες κρατών και κυβερνήσεων αποφάσισαν να δώσουν ένα καιρίο χτύπημα στα προβλήματα των κοινωνιών του πλανήτη και έθεσαν σε ειδική σύνοδο τους «αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας». Είχαν δεσμευθεί (μεταξύ άλλων) να καταπολεμήσουν τη φτώχεια, την παιδική θνησιμότητα, τη μαστίγα του AIDS, τον αναλφαβητισμό κι είχαν για σύνθημα το βαρύγδουπο «Ας κάνουμε τη φτώχεια ιστορία». Σήμερα, 140 ηγέτες από όλον τον κόσμο επαναλαμβάνουν τις ίδιες δεσμεύσεις - με λιγότερη αισιοδοξία όμως - καθώς τίποτα ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει, ενώ η κατάσταση είναι μάλλον χειρότερη αφού σημειώθηκε στο μεταξύ κι η παγκόσμια οικονομική κρίση. Οι ηγέτες των χωρών δείχνουν ανίκανοι να αντιστρέψουν την κατάσταση και τα ευχολόγια δεν είναι αρκετά. Οι κοινωνίες απαιτούν λύσεις κι όσο οι ηγέτες αδυνατούν να τις δώσουν, τόσο πιο εύθραυστη θα είναι η κατάσταση, τόσο πιο κοντά θα έρχεται το τέλος του καπιταλισμού και των συ-

στημάτων που τρέφουν αυτήν την κατάσταση.

Ο λαός στενάζει

Επιεικώς αφελέστατη είναι η άποψη που εκφράζουν κάποιοι ότι οι Έλληνες ευημερούν και καλοπερνούν παρά την οικονομική κρίση. Πρόκειται για άποψη που μπορούν να έχουν όσοι είναι παντελώς ξένοι με την πραγματικότητα στην πατρίδα μας. Άποψη παιδική κι υποκριτική που δεν έχει σχέση με τις θυσίες που κάνει η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ενός λαού που βλέπει τον μισθό του να συρρικνώνεται ενώ όλα τα άλλα γύρω του ακριβαίνουν. Δεν υπάρχουν δουλειές, οι μισθοί είναι πενιχροί κι οι χειμώνας πολύ δύσκολοι. Όσο για αυτήν την καραμέλα ότι οι Έλληνες διασκεδάζουν και καλοπερνάνε είναι μέγα παραμύθι. Η συντριπτική πλειοψηφία ζει με δανεικά, τα κουτσοβολεύει με το μισθό για ένα δεκαήμερο και τις υπόλοιπες είκοσι ημέρες του μήνα (οι μισθοί στην Ελλάδα είναι μηνιαίοι) "χαροπαλεύει" για τα στοιχειώδη. Επειδή οι Έλληνες είμαστε λαός που μας αρέσει η έξοδος κι η κοσμική συναναστροφή δεν σημαίνει ότι οι Έλληνες είναι πλούσιοι. Εξάλλου, τα νυχτερινά μαγαζιά (η μόνιμη επωδός των αφελών που ισχυρίζονται ότι οι Έλληνες καλοπερνάνε) είναι άδεια τις καθημερινές, ενώ κι όταν (τα Σαββατοκύριακα) γεμίζουν, έχουν πελάτες που "αρκούνται" σε ένα ποτό. Ας αφήσουν τα παραμύθια. Η πραγματικότητα λέει ότι ο λαός στενάζει, παρά τον χορό των εκατομμυρίων που έχουν στήσει στην πλάτη του οι διάφοροι επιτήδριοι.

Αλλαγή

Έπρεπε να περάσουν 29 χρόνια από την εποχή που ο Ανδρέας Παπανδρέου υποσχόταν "Αλλαγή" για να έλθει ο υιός του Γιώργος και να δηλώσει από τη Νέα Υόρκη ότι "αποφασίσαμε να αλλάξουμε". Ας ελπίσουμε μην έλθει μετά από 30 χρόνια κάποιος άλλος Παπανδρέου να μας πει ότι "καιρός να αλλάξουμε". Τελικά στην Ελλάδα, "όλα τριγύρω αλλάζουν κι όλα τα ίδια μένουν", που τραγουδούσε κι ο Νίκος Παπάζογλου. Μόνο οι οικογένειες που κυβερνούν δεν αλλάζουν με τίποτα. Μήπως οι αλλαγές πρέπει να ξεκινήσουν από εκεί; Μήπως πρέπει οι Έλληνες να πουν "αποφασίσαμε να αλλάξουμε πολιτικούς, κόμματα, κυβερνήσεις και πορεία;"

Φερεγγυότητα

Κατηγορούν την Ελλάδα για αφερεγγυότητα τη στιγμή που ένα από τα πιο πλούσια ιδρύματα του κόσμου, η παπική τράπεζα, κατηγορείται για ξέπλυμα μαύρου χρήματος (βλ. σελ. 13)! Αν η Τράπεζα του Βατικανού κάνει τέτοιες... θεάρεστες πράξεις, τι να σου κάνει μία μικρή χώρα που δεν έχει τον οβολό των εκατομμυρίων πιστών, ούτε βρίζεται στο απυρόβλητο όπως ο Πάπας;...

Η άχρηστη πληροφορία της ημέρας

Το 90% των γυναικών που περπατούν μέσα σε ένα πολυκατάστημα, στρίβουν προς τα δεξιά. Κανείς δεν γνωρίζει, όμως, γιατί.

Η μάχη του Μαραθώνα

Φαίνεται πως δεν μπορεί να υπάρξει ενιαία παροικιακή εκδήλωση, σε κανέναν τομέα. Τρανό παράδειγμα οι εκδηλώσεις για τον εορτασμό των 2.500 χρόνων από την συμπλήρωση της μάχης του Μαραθώνα. Η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα NNO διοργάνωσε (και διοργανώνει) τις δικές της εκδηλώσεις, ενώ η επιτροπή που έχει σχηματισθεί από ιδιώτες κι έχει μπροστά τον σύλλογο Αθηαίων Σίδνεϊ έχει προγραμματίσει δικές της εκδηλώσεις για να τιμήσει τα 2.500 χρόνια από τη νίκη των Ελλήνων στον Μαραθώνα.

Στις 12 Σεπτεμβρίου υπήρξε στο Πανεπιστήμιο Σίδνεϊ εκδήλωση υπό την αιγίδα της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας NNO, στην οποία μίλησαν (στα αγγλικά) οι Βρασίδης Καραλής (καθηγητής νέας ελληνικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Σίδνεϊ) και Άλαστερ Μπράσλαντ (καθηγητής αρχαίας και κλασικής ιστορίας στο πανεπιστήμιο Σίδνεϊ). Στις αρχές του ερχόμενου μήνα ο κ. Καραλής θα μιλήσει και πάλι για το ίδιο θέμα, αλλά αυτή τη φορά στα ελληνικά.

Οι εκδηλώσεις της επιτροπής δεν έχουν ξεκινήσει ακόμη, όμως οι διοργανωτές υπόσχονται πολλά και διάφορα για να εορτασθεί με λαμπρότητα η επέτειος της ιστορικής μάχης.

"Μην γίνουμε ρεζίλι"

Παρ' όλα αυτά υπάρχουν ανησυχίες, οι οποίες εκφράστηκαν μάλιστα κατά τον πλέον επίσημο τρόπο. Η επιτροπή που έχει σχηματισθεί από ιδιώτες για την διοργάνωση των εκδηλώσεων συνεννοείται κάθε Δευτέρα σε κλαμπ παραθαλάσσιας περιοχής του Σίδνεϊ. Στην τελευταία συνάντηση έδωσε το παρών κι ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σίδνεϊ, Βασίλειος Τόλιος. Η ανησυχία του ήταν εμφανής και μάλιστα συνέστησε στους παρευρισκόμενους "προσοχή να μην γίνουμε ρεζίλι"! Ο Γενικός Πρόξενος προχώρησε ακόμη περισσότερο και τόνισε πως "αν δεν είμαστε προσεκτικοί θα εκτεθούμε"! Ας ελπίσουμε το μήνυμα να πέρασε στα αυτιά των αρμόδιων και να μην γίνουμε ρεζίλι σε ένα τόσο σημαντικό θέμα. Ελπίζουμε οι παραινήσεις του Γενικού Πρόξενου να έπιασαν τόπο.